

DE KRACHT VAN EEN BIJBELSE GELOFTE.

30 Toen deed Jeftha de Here een gelofte en zeide: Indien Gij de Ammonieten in mijn macht geeft, 31 dan zal hetgeen mij uit de deur van mijn huis tegemoet komt, wanneer ik behouden van de Ammonieten terugkeer, de Here toebehoren, en ik zal het ten brandoffer brengen. 32 Vervolgens trok Jeftha tegen de Ammonieten op om met hen te strijden en de Here gaf hen in zijn macht.

33 Hij versloeg ze van Aroer af tot in de nabijheid van Minnit (twintig steden) en tot Abel Keramim: een geweldige nederlaag, waardoor de Ammonieten voor de Israëlieten moesten bukken.

34 Toen Jeftha naar Mispá, naar zijn huis kwam, **zie, zijn dochter ging hem tegemoet met tamboerijnen en reidansen. Zij was zijn enig kind; behalve haar had hij zoon noch dochter.**

35 En zodra hij haar zag, verscheurde hij zijn klederen, en riep uit: Ach, mijn dochter, gij buigt mij diep terneer en gij zijt het, die mij in het ongeluk stort; ik heb tegenover de Here een woord gesproken en kan niet terug.

36 Maar zij antwoordde hem: Vader, als gij tegenover de Here een woord gesproken hebt, doe mij dan naar wat gij beloofd hebt, nu de Here u volledig wraak verschaft heeft over uw vijanden, de Ammonieten.

37 Verder zeide zij tot haar vader: Dit worde mij vergund: geef mij twee maanden uitstel om heen te gaan, het gebergte in te trekken en met mijn vriendinnen mijn maagdom te bewenen.

38 En hij zeide: Ga; en hij liet haar voor twee maanden gaan. Toen ging zij met haar vriendinnen haar maagdom bewenen in het gebergte.

39 Na de twee maanden keerde zij naar haar vader terug, en deze voltrok aan haar de gelofte, welke hij gedaan had; zij heeft geen gemeenschap gehad met een man.

Richt;11

Jeftha werd een richter die Israël heeft bevrijd uit de handen der Ammonieten. Hij werd geboren uit een hoer, en verstoten van zijn familie en werd eerst nog benedeider. Doch door de grote moeilijkheden werd hij door het volk benaderd om het volk te leiden. De naam Jeftha betekent: "God doet open"

De plechtige gelofte van Jefta maakte hem tot een geloofsheld.

In Gods woord lezen wij dat het doen van geloften, verhoorde smeebeden zegent. Wij denken maar aan Hanna waar de onvruchtbaarheid verdween. Doch wij lezen wel dat God ons sterk waarschuwt, om goed te overwegen wanneer wij een bepaalde gelofte zouden gaan doen.

25 Het is een valstrik voor een mens ondoordacht 'heilig' te roepen, en pas na gedane geloften te overwegen. (Spr.20)

In Leviticus lezen wij dat een gelofte een offer is. Een gelofteoffer of een vrijwillig offer. Zo ontstaat een gelofte altijd op basis van **een vrije wil**. Een gehuwde vrouw heeft wel toestemming nodig van haar man. (Num.30)

DE GELOFTE

(31,32) **Indien** Gij de Ammonieten in mijn macht geeft, **dan** zal hetgeen mij uit de deur van mijn huis tegemoet komt, wanneer ik behouden van de Ammonieten terugkeer, de Here toebehoren, en ik zal het ten brandoffer brengen. Jefta had eerst onderhandelt met de Ammonieten, men wilde van geen vrede weten. Dan kwam Gods Geest over Jefta!

Wat leren wij van Jefta ?

Hij is zich goed bewust dat alles in Gods handen ligt en zijn overwinning niet afhankelijk is van een sterk leger met goede generaals en veel wapens. Denk aan David en Goliath.

De voorwaarde is eigenlijk een erkenning van Gods almacht !

Wij zijn discipelen van Jezus, ons geloof groeit door ervaringen op te doen.

Wij moeten weten dat een gelofte doen een zeer gezegende ervaring kan zijn.

Een gelofte ontstaat uit een sterk geloof.

Hebr.11

32 En wat moet ik nog verder aanvoeren? Immers, de tijd zou mij ontbreken, als ik ging verhalen van Gideon, Barak, Simson, Jefta, David en Samuel en de profeten,

Onder de geloofshelden komt ook Jefta's naam te staan.

Wie onvoldoende gelooft gaat niet snel over tot geloften. Een gelofte is een verbintenis.

Het huwelijk is een verbond, maar in feite een gelofte van de een tot de ander, daar is God de belangrijkste getuige. Vandaag willen velen zich niet meer verbinden voor het aangezicht van God. Men wil vrij zijn en gewoon samenwonen.

(32,33) God heeft zijn gelofte aangenomen. God heeft de wens van Jeftha in vervulling laten gaan. God gaf hem de grote overwinning.

Wij moeten hier vaststellen dat God een beloner is voor wie op Hem gaan vertrouwen.

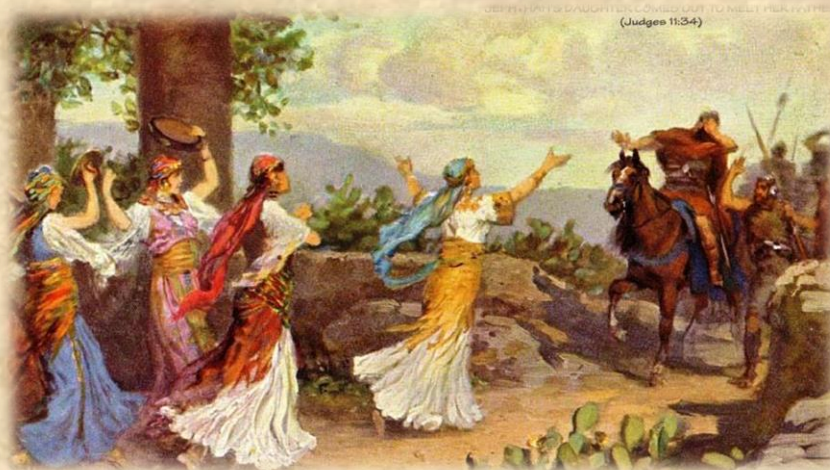
Hebreeën 11:6 maar zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken.

Een gelofte is een middel dat ons overwinningen kan geven.

Lukas 13

23 En iemand zeide tot Hem: Here, zijn het weinigen, die behouden worden? (13-24a) Hij zeide tot hen: 24 (13-24b) Strijdt om in te gaan door de enge poort, want velen, zeg Ik u, zullen trachten in te gaan, doch het niet kunnen.

Geloven is strijden. Jēfta diende nog te strijden. Velen zullen willen ingaan, en niet kunnen, dit zijn mensen die geen kracht hebben ontvangen door de H. Geest. Mensen die willen stoppen met hun zonde, doch geen weerstand kunnen bieden tegen de begeerten van deze wereld.

HET OFFER.

(34,35) Jefta ziet zijn dochter komen.....zijn enige dochter!

De Here nam nu onverwacht het liefste wat Jefta bezat. Nooit had Jefta zover durven denken. De prijs van zijn gelofte was zeer hoog. Hij weigert niet ! Hij is bereid.

Les :

- Als wij bereid zijn te offeren is God bereid te luisteren naar onze verwachtingen
- *1 Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke erediens. 2 En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomen.*

- Zijn wij bereid het liefste wat we bezitten te offeren ?
- Jefta was bedroefd, in de put, doch hield zijn belofte.
- Als wij diep in de put zitten, zullen wij verder vertrouwen op de Heer ?
- Jefta begreep zijn gebondenheid aan zijn gelofte.
- Beseffen wij ook onze gebondenheid aan Jezus?
- Aanvaarden wij de christenplichten, wij doen niet meer wat wij willen !
- Wij beloofden Hem te volgen bij onze doop.

DE TROOST VOOR JEFTA.

(36,38) De dochter nam de gelofte van haar vader aan, doch verbreken kon ze niet. Maar de troost van Jefta was de houding van zijn dochter, die begrepen had hoe God had geluisterd naar haar vader. Hier was er de vrucht van een gelovige opvoeding te zien. De dochter was rijp voor een zelfopoffering, ongehuwd te blijven. Zelfopoffering is een houding die Jezus zijn discipelen leerde.

25 Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mij nentwil, die zal het vinden. Matth.16

Prediker 5:4 Als gij God een gelofte gedaan hebt, talm er dan niet mee die in te lossen, want Hij heeft geen welgevallen aan de dwazen; wat gij beloofd hebt, moet gij inlossen.

Biblespace

<http://biblespace.wordpress.com/>.